

Το 5ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ερασιτεχνικής Αστρονομίας – Ε: Μια ημέρα με έναν μεγάλο αστροφωτογράφο

Το 5ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ερασιτεχνικής Αστρονομίας.

Τα γεγονότα και η αποτίμηση.

(Πάτρα – 5-7/10/2007)

Ιάκωβος Μάριος Στρίκης

Ε. Μία ημέρα με έναν Μεγάλο Αστροφωτογράφο.

Εικόνα 1: 1) Ο συγγραφέας (δεξιά) με τον Stefan Seip (μέση) και έναν φίλο. 2) Με τους Thierry Legault και Stefan Seip...ένας αστερισμός αστροφωτογράφων. 3) Ο Stefan Seip ... επί το έργον!

Μερικές ημέρες πριν την έναρξη του 5^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου Ερασιτεχνικής Αστρονομίας μου έγινε ένα ευχάριστο τηλεφώνημα στο κινητό. Όλος έκπληξη άκουσα την φωνή του κ. Παπαλάμπρου, ο οποίος γεμάτος δισταγμό με ρώτησε αν μπορώ να κάνω μια αγγαρεία για το συνέδριο. Η αγγαρεία ήταν να παραλάβω από το αεροδρόμιο τον έναν από τους καλεσμένους μας ομιλητές τον Stefan Seip, έναν από τους μεγαλύτερους αστροφωτογράφους του χώρου και να τον οδηγήσω στην Πάτρα όπου θα γινόταν το συνέδριο. Η απάντηση μου δεν θα μπορούσε να είναι άλλη από ένα

ΝΑΙ όλο χαρά, θα περνούσα σχεδόν τέσσερις μέρες με τον Stefan.

Η μεγάλη μέρα έφτασε, φτάνουμε στο αεροδρόμιο για να παραλάβουμε τον Stefan. Έξω από τις 'Αφίξεις' άρχισε να μας λούζει ένας κρύος ιδρώτας για το τι θα αντικρίσουμε. Ο χειρότερος μας φόβος ήταν ο έξης: Σκεπτόμασταν τι θα γινόταν αν ο Stefan ήταν ένας γέρος σοβαρός με κουστούμι και γραβάτα – σωστή παγοκολόνα. Η αγωνία μεγάλωνε καθώς η ώρα έφτανε στο σημείο 00:00 όπου θα έβγαινε από τις αφίξεις. Η ώρα έφτασε και το θέαμα ήταν ένας νεαρός μελαχρινός που μέσα στην τρελή χαρά μας χαιρετούσε από μακριά όταν διάβασε το όνομα του στην ταμπέλα που είχαμε στα χέρια μας.

Μόλις τον χαιρετήσαμε (στα γερμανικά) και του συστηθήκαμε τον ρωτήσαμε αν ήθελε πριν ξεκινήσουμε να πιούμε πρώτα έναν καφέ στο αεροδρόμιο να χαλαρώσει από το ταξίδι. Καθίσαμε λοιπόν και χαλαρώνοντας προσπαθήσαμε να σπάσουμε τον πάγο, τελικά δεν χρειάστηκε καθώς ο ίδιος ήταν ομιλητικότετος και φιλικότετος απέναντι μας ρωτώντας μας διάφορες πληροφορίες για την Ελλάδα και για το συνέδριο.

Το ταξίδι για την Πάτρα ξεκίνησε 20 λεπτά περίπου αργότερα με εμένα και τον Stefan στο πίσω κάθισμα να συζητάμε για την Στουτγάρδη και την Αστροφωτογραφία μέσα από τις μεγάλες πόλεις της Ευρώπης. Αίσθηση μου προκάλεσαν δυο γεγονότα που μου ανέφερε για την πόλη του, το ένα ήταν ότι συνολικά μέσα στον χρόνο οι ωφέλιμες νύχτες παρατήρησης (χωρίς δηλαδή σύννεφα) είναι κατά μέσο όρο 40. Ενώ το δεύτερο είναι ότι πριν από περίπου δυο χρόνια, μετά από μια τεράστια καταιγίδα που σάρωσε την πόλη του για περίπου μισή ώρα η διαύγεια του ουρανού αυξήθηκε τόσο ώστε παρά την όλη φωτορύπανση έγινε ορατός όλος μας ο γαλαξίας και μάλιστα μέχρι τις 10 μοίρες από τον ορίζοντα.

Μετά από δυόμιση ώρες ταξίδι φτάνουμε επιτέλους στο προάστιο της Πάτρας, Ρίο, με μια σύντομη στάση στο πανεπιστήμιο, για μια σύντομη επαφή με την οργανωτική επιτροπή και αμέσως μετά για φαγητό. Τι πιο κοινό στην Ελλάδα από τα σουβλάκια, όταν

ήρθε η ώρα να παραγγείλουμε ο Stefan δήλωσε τυφλή εμπιστοσύνη σε εμένα για το θέμα του φαγητού, δεν ήξερε όμως τι θα του επιφύλασσε η μοίρα. Μια μερίδα γύρος ήταν αρκετή για να καταλάβει ότι βρισκόταν στον παράδεισο και ότι τελικά ήταν περισσότερο Έλληνας παρά Γερμανός. Όταν την είδε μπροστά του γεμάτος έκπληξη, δήλωσε πως μάλλον κάτι δεν πήγαινε καλά με το φαί του καθώς αυτή ήταν διπλή μερίδα και ότι αποκλείεται να την φάει.

Κατά την διάρκεια του γεύματος συζητήσαμε αρκετά ενδιαφέροντα πάνω στην Αστροφωτογραφία με D-SLR μηχανές και τις διαφορές τους με το κλασικό φιλμ, καθώς επίσης για την λήψη και την επεξεργασία τους στον Η/Υ.

Μετά λοιπόν από μια... “Συνεδριακή ημέρα” αρκετές μπύρες αλλά και μπόλικά Ελληνικά εδέσματα (γύρο και τζατζίκι) ήρθε η ώρα για το καληνύχτα, φτάνοντας στο ξενοδοχείο δώσαμε ένα ραντεβού για την επόμενη ημέρα το μεσημέρι, ούτε όμως από εκεί έλειπε το Ελληνικό στοιχείο καθώς όταν τον ρωτήσαμε τι ώρα θα ήθελε να τον συναντήσουμε, εκείνος μας απάντησε με την έξης φράση: “Νομίζω ότι κάπου στις 2 μμ. θα ήταν καλά αλλά αν αργήσω και λίγο μην παραξενευτείτε εξάλλου εδώ στην Ελλάδα δεν έχετε και την τέλεια φήμη όσον αφορά τα ραντεβού σας.”

Μια υπέροχη μέρα είχε έρθει στο τέλος της αλλά η γνωριμία μας με τον Stefan δεν έμεινε εκεί καθώς τις επόμενες ημέρες συνεχίσαμε τις απίστευτες συζητήσεις που είχαν να κάνουν κυρίως με την Αστρονομία αλλά και όχι μόνο. Μετά το συνέδριο, ο Stefan δήλωσε πως λυπάται που φεύγει από την Ελλάδα αλλά οι υποχρεώσεις του αυτήν την φορά έβαζαν ένα αναγκαστικό όριο στην επίσκεψή του. Σύντομα όμως, θα επιστρέψει για μια εφ’ όλης της ύλης ξενάγηση κυρίως στην κουζίνα και τα έθιμα μας. Το ραντεβού λοιπόν ανανεώθηκε για το καλοκαίρι!